

Avizul Comitetului Economic și Social European privind „Comunicarea Comisiei către Consiliu și către Parlamentul European privind competitivitatea industriei metalelor – O contribuție la strategia UE pentru creștere economică și locuri de muncă”

COM(2008) 108 final – SEC(2008) 246

(2009/C 175/19)

La 22 februarie 2008, în conformitate cu articolul 262 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Comisia Europeană a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Comunicarea Comisiei către Consiliu și către Parlamentul European privind competitivitatea industriei metalelor – O contribuție la strategia UE pentru creștere economică și locuri de muncă

COM (2008) 108 final.

Comisia consultativă pentru mutații industriale, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 18 noiembrie 2008. Raportor: dl ZÖHRER; coraportor: dl CHRUSZCZOW.

În cea de-a 449-a sesiune plenară, care a avut loc la 3 și 4 decembrie 2008 (ședința din 3 decembrie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 160 de voturi pentru, 6 voturi împotriva și 7 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 Valoarea reală enormă care este creată în industria metalelor și în procesele de producție din aval reprezintă o contribuție indispensabilă la dezvoltarea întregii economii europene. Aceasta este prinsă în competiția globală și a fost afectată în ultimii ani în repetate rânduri de transformări și restructurări radicale.

1.2 Restructurările viitoare se vor afla într-o relație strânsă cu intensificarea globalizării lanțurilor de producție valorică din industria metalelor (de la materii prime până la prelucrarea ulterioară). Aceasta implică o nouă abordare în politica industrială care să se bazeze pe inovație, calificare și condiții concurențiale globale echitabile.

1.3 În esență, Comitetul este de acord cu analiza caracteristicilor sectorului prezentată în comunicarea Comisiei. Trebuie să se țină însă seama de faptul că industria metalelor nu reprezintă un sector omogen și nu pot fi făcute cu ușurință afirmații generale. Multe dintre măsurile propuse sunt puțin prea generale. În cadrul acțiunilor de monitorizare a prezentei comunicări, Comitetul solicită Comisiei să elaboreze un calendar pentru un catalog de măsuri concrete, care să țină seama și de diferitele subsectoare.

1.3.1 Comitetul propune să se realizeze studii proprii privind diferitele sectoare care, pe baza experiențelor CECO, să fie însoțite de un proces de monitorizare și de dialog social.

1.4 În ceea ce privește politica energetică, Comitetul solicită măsuri care să permită, prin transparența pieței și a prețurilor, o aprovizionare sigură, bazată pe contracte pe termen lung. Trebuie completate verigile lipsă din rețelele de aprovizionare. În afară de aceasta, este subliniată importanța surselor regenerabile de energie și contribuția pe care și-o aduce industria însăși la producția de energie electrică și termică.

1.5 În ceea ce privește politica de mediu, trebuie în primul rând găsite soluții care armonizează obiectivele privind protecția climei cu ocuparea forței de muncă, creșterea economică și competitivitatea globală. Pentru a evita dezavantajele concurențiale pentru industria europeană a metalelor, Comitetul solicită:

- să se acorde prioritate acordurilor internaționale;
- să se promoveze tehnologiile cele mai bune și mai eficiente din punct de vedere energetic;
- să se ia în considerare investițiile deja inițiate;
- să se țină seama, pe baza normelor tehnice, de capacitățile diferitelor sectoare de evitare a emisiilor;
- să se adopte o decizie rapidă cu privire la recunoașterea pericolului mutării în țări terțe a surselor de emisii de CO₂.

1.5.1 Comitetul sprijină proiectele Comisiei privind Directiva IPPC, legislația în materie de deșeuri, REACH și standardizarea, însă așteaptă formularea concretă a diferitelor propuneri.

1.6 În viitor, reciclarea materiilor prime și reducerea intensității materialelor, precum și cercetarea privind „materialele de substituție” vor deveni din ce în ce mai importante (atât din perspectiva protecției climei, cât și a considerațiilor de politică comercială).

1.7 Comitetul sprijină angajamentul Comisiei privind intensificarea inovației, a cercetării și dezvoltării și îmbunătățirea competențelor. Un exemplu în acest sens îl constituie Proiectul ULCOS (Producția de oțel cu emisii foarte reduse de CO₂) în cadrul Platformei europene pentru tehnologia oțelului (ESTEP). Pentru cea de-a doua parte a celui de-al 7-lea Program-cadru, Comitetul propune să se realizeze o verificare a eficienței programelor deja existente și așteaptă o mai bună coordonare și susținere. În domeniul educației și formării, sunt necesare investiții considerabile în baza de calificări.

1.8 Chestiunile de politică comercială sunt de cea mai mare importanță pentru industria metalelor, care se află în competiție globală. Comitetul este de acord cu opinia Comisiei conform căreia în chestiunile de politică comercială trebuie întreținut un dialog strâns cu țările terțe. Trebuie însă să fie disponibile în continuare instrumente de politică comercială, conforme regulilor OMC, pentru a contracara practicile care dezavantajează sau discriminatează industria metalelor a UE.

1.9 Industria metalelor este confruntată cu provocări sociale profunde, ca de exemplu:

- restructurări suplimentare,
- înaintarea în vârstă a personalului
- creșterea cerințelor în materie de calificări,
- siguranța și protecția sănătății.

Comitetul se declară oarecum uimit că, în comunicarea sa, Comisia nu menționează măsuri sau recomandări concrete cu privire la aspectele sociale. Comitetul solicită Comisiei să promoveze (în continuare) dialogul social în sectoarele afectate, deoarece acesta este locul potrivit pentru dezbaterile acestor chestiuni.

2. Expunere de motive/Conținutul comunicării

2.1 Prezenta comunicare evaluează competitivitatea industriei metalelor și face recomandări asupra direcției de urmat pe viitor. Ea este o urmare a Comunicării din 2005 a Comisiei cu privire la politica industrială europeană care a anunțat mai multe inițiative sectoriale, inclusiv o Comunicare de evaluare a impactului materiilor prime și furnizării energiei asupra competitivității industriei europene a metalelor ⁽¹⁾ și ține cont, de asemenea, de revizuirea politicii industriale ⁽²⁾ la jumătatea termenului în 2007.

2.2 Fiind prin natura lui un sector industrial energofag, industria metalelor este direct influențată de politicile comunitare în materie de energie și schimbări climatice. În martie 2007, Consiliul European a subliniat „importanța majoră pe care o deține sectorul industrial energofag” și a subliniat că „sunt necesare măsuri rentabile

în vederea îmbunătățirii atât a competitivității, cât și a impactului asupra mediului ale unor astfel de industrii europene”. În acest context, pachetul de măsuri al Comisiei din 23 ianuarie 2008 privind acțiunea climatică și energia regenerabilă recunoaște situația specifică a industriilor mari consumatoare de energie care sunt direct expuse concurenței mondiale.

2.3 Comisia propune un pachet de 16 acțiuni în sectoarele energiei, mediului, standardizării, inovației, cercetării și dezvoltării, calificărilor, relațiilor externe și politicii comerciale.

3. Observații generale

3.1 Ca și în Avizul privind Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a programului comunitar Lisabona: un cadru politic pentru consolidarea industriei prelucrătoare în UE – către un concept mai integrat al politicii industriale [COM(2005) 474 final] din 20 aprilie 2006, Comitetul salută în general activitățile sectoriale ale Comisiei de creștere a competitivității și de asigurare a ocupării forței de muncă.

3.2 Industria metalelor se numără printre cele mai importante sectoare din lanțul de producție valorică al multor ramuri economice. Estimările din domeniu arată că, de exemplu, industriile din aval de industria oțelului generează o cifră de afaceri de 3 157 de miliarde EUR și utilizează 23 de milioane de lucrători (a se vedea anexa I). Pentru celelalte ramuri ale industriei metalelor, nu există din păcate estimări. Produsele din oțel sunt utilizate ca materiale de construcție foarte importante, în special pentru infrastructura eficientă din punct de vedere energetic. De aceea, capacitatea UE de a se dezvolta în continuare și de a se adapta la schimbările climatice depinde foarte mult de stabilitatea aprovizionării cu oțel pe piața UE.

3.2.1 Având în vedere actuala criză a piețelor financiare, Comitetul consideră că este foarte important să sublinieze că enorma valoare reală produsă în industria metalelor și în procesele de producție din aval reprezintă o contribuție indispensabilă la dezvoltarea economiei europene. Rolul conducător al industriei metalelor europene în multe domenii constituie baza și pentru competitivitatea altor ramuri industriale. Acest *know-how* trebuie păstrat în Europa și dezvoltat în continuare.

Industria metalelor trebuie să facă față concurenței mondiale, aflându-se în ultimii ani într-un continuu proces de schimbări și restructurări majore. Acestea au contribuit la creșterea competitivității, dar au condus și la o masivă reducere a numărului de locuri de muncă. Totuși, aceste restructurări nu trebuie să fie întemeiate numai pe motive de natură tehnologică sau de creștere a productivității. O parte din ele sunt determinate și de faptul că anumite procese de fabricație au fost transferate în afara Europei (de exemplu producerea aluminiului nealiat), un rol fiind jucat aici de costurile energetice, normele ecologice și proximitatea materiilor prime. Acest proces nu este încheiat și sunt de așteptat restructurări suplimentare. Aceste restructurări se vor afla într-o relație strânsă cu intensificarea globalizării lanțurilor de producție valorică ale industriei metalelor (de la materii prime la prelucrarea ulterioară).

⁽¹⁾ COM(2005) 474 final, Anexa II

⁽²⁾ COM(2007) 374 final, 4.7.2007

3.3 Dat fiind consumul energetic ridicat, aceste ramuri ale industriei sunt în mod special vizate de dezbaterile actuală privind protecția mediului. Este vorba nu numai de menținerea competitivității, ci și de salvarea locurilor de muncă în sectoare industriale afectate. De aceea, în concluziile sale din 3 iunie 2008, și Consiliul pentru competitivitate invită Comisia și statele membre „... să organizeze în continuare dialoguri active cu sectorul economic și țările terțe pe tema abordărilor sectoriale, pentru a promova măsuri eficiente destinate reducerii emisiilor de gaze cu efect de sferă, acționându-se astfel împotriva relocării emisiilor de dioxid de carbon”.

3.4 În rest, Comitetul este de acord cu analiza realizată de Comisie privind caracteristicile sectorului. În acest sens trebuie ținut seama de faptul că la baza comunicării au stat lucrări preliminare, care au început deja în 2004, și că industria metalelor nu este un sector omogen.

3.4.1 În ceea ce privește definirea sectoarelor aflate în discuție, domnește încă neclaritatea. Comisia se referă pentru definirea acestora la Codul NACE 27, în timp ce datele conținute în documente (comunicare și anexă) nu reflectă decât o parte a subsectoarelor (industria primară și prelucrarea parțială). În acest sens, Comisia ar trebui să realizeze o descriere mai precisă întrucât nu se pot face decât cu greu afirmații globale, dată fiind diversitatea diferitelor subsectoare (26 de sectoare industriale în 5 grupuri/cf. NACE 27) și structurile diferite (în industria materiilor prime există în majoritate întreprinderi mari și în prelucrarea ulterioară există multe IMM-uri).

3.5 În comunicarea sa, Comisia propune o serie de măsuri care au drept scop îmbunătățirea condițiilor pentru industriile respective. Acestea trebuie privite și în legătură cu alte obiective ale Comunității, aparent contradictorii, care sunt abordate simultan. De aceea, Comitetul regretă faptul că multe dintre propuneri au un caracter puțin prea general și solicită Comisiei să elaboreze în continuarea prezentei comunicări un calendar care să cuprindă un set de măsuri concrete și care să se refere în detaliu și la diferitele subsectoare. Acest lucru este necesar mai ales pentru că deciziile privind investițiile în industria metalelor sunt valabile pe termen mediu și lung și sunt influențate de astfel de măsuri.

3.5.1 Comitetul propune să se realizeze, în cooperare cu actorii vizați, studii proprii privind evoluția cererii, a producției și tehnologiilor în diversele sectoare, care, pe baza experiențelor CECO, ar trebui să fie însoțite de o monitorizare permanentă și de dialog social. Industria oțelului servește drept exemplu. Tratatul CECO prevede pentru domeniul fierului și oțelului colectarea de date care depășeau cu mult standardele „Statisticilor industriale generale”. La expirarea Tratatului CECO în anul 2002, industria europeană a oțelului a reușit să asigure continuarea colectării, cel puțin pe o perioadă de tranziție, a anumitor date statistice speciale care nu sunt acoperite de „Statistica industrială generală”. Această colectare este posibilă la nivel european datorită Regulamentului (CE) nr. 48/2004. Comitetul se pronunță pentru reînnoirea regulamentului care va expira după o anumită perioadă și propune și pentru alte domenii ale industriei metalelor să se realizeze colectări asemănătoare de date, deoarece se dovedește din ce în ce mai frecvent că statisticile industriale sunt prea puțin concludente pentru a putea deduce din acestea ce necesități concrete de acțiune politică există.

4. Observații speciale cu privire la propunerile Comisiei

4.1 Politica energetică

4.1.1 După cum constată Comisia pe bună dreptate, datorită contractelor pe termen lung, oscilațiile precum recenta creștere rapidă a prețurilor la gaz și energie și limitarea siguranței aprovizionării cu energie diminuează competitivitatea industriei europene a metalelor.

4.1.2 Trebuie adoptate măsuri care să permită o mai bună previziune a evoluției prețurilor, să garanteze o transparență mai ridicată a pieței și să permită o alegere liberă a furnizorilor de energie. La aceasta trebuie să contribuie atât legislația, cât și recunoașterea compatibilității practicilor existente cu dreptul comunitar.

4.1.3 Examinarea posibilităților de contracte de livrare pe termen lung este una din cele mai importante măsuri pentru îmbunătățirea predictibilității condițiilor de aprovizionare. Aici trebuie luată în considerare și măsura în care respectivii furnizori de energie pot sau nu pot participa la sistemul UE de comercializare a emisiilor (EU ETS).

4.1.4 Pentru a garanta accesul liber la piața energiei, sunt necesare soluții pentru eliminarea verigilor lipsă din infrastructura transportului de energie (rețelele transeuropene).

4.1.5 Pe termen lung, dezvoltarea energiilor regenerabile constituie un factor esențial pentru aprovizionarea independentă a industriilor UE. Industria metalelor contribuie la succesul politicii UE în vederea creșterii producției de energie (electrică și termică) din surse regenerabile. În procesele producției de oțel, precum și în cocserii sunt generate gaze valoroase, și anume gaz de furnal, gaz de convertizor (gaz BOS) și gaz de cocserie. Aceste gaze conțin niveluri diferite de monoxid de carbon (în cazul gazului de convertizor până la 65 %), dioxid de carbon, azot și hidrogen (în cazul gazului de cocserie până la 60 %). În loc de a le elimina sau de a le arde, aceste gaze ar putea fi utilizate eficient pentru producția de energie electrică și/sau termică. Aceasta se întâmplă în mare parte deja în prezent, însă trebuie întreprinse eforturi pentru a dezvolta în continuare aceste tehnologii.

4.1.6 De altfel, Comitetul subliniază că și-a exprimat punctul de vedere asupra politicii energetice în mai multe avize (ultima dată CCM/052 și diverse avize ale TEN).

4.2 Politica de mediu

4.2.1 Industria metalelor este deja afectată de un mare număr de dispoziții comunitare în domeniul politicii de mediu, ale căror aplicare și respectare pun în permanență industria în fața provocării de a reconcilia diversele obiective (de exemplu evitarea emisiilor de substanțe toxice implică în parte un consum mai ridicat de energie, ceea ce dăunează la rândul său eficienței energetice). Fără îndoială, anumite părți ale industriei metalelor se numără printre sectoarele mari consumatoare de energie, expuse unei puternice concurențe internaționale din punct de vedere al costurilor. Respectivetele ramuri ale industriei se numără printre emițătorii de mari cantități de CO₂. Dacă măsurile prevăzute de Comisie privind schimbările climatice, în special extinderea fără alte restricții a sistemului UE de comercializare a emisiilor (ETS), ar fi puse în aplicare în industria metalelor, s-ar putea ajunge la delocalizarea

investițiilor (care deja poate fi observată) și la reducerea numărului de locuri de muncă (riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon). Efectul intenționat asupra schimbărilor climatice nu se produce însă atâta timp cât aceste obiective nu sunt recunoscute de toate țările.

4.2.2 De aceea, prioritatea maximă trebuie acordată încheierii unor acorduri internaționale obligatorii care să prevadă criterii clare privind eficiența și monitorizarea lor, pentru a evita dezavantajele concurențiale pentru industria europeană și pentru a acționa împotriva schimbărilor climatice la nivel global.

4.2.3 Sectoare extinse ale industriei metalelor au realizat deja în trecut investiții considerabile în tehnologii cu eficiență energetică ridicată. De exemplu industria siderurgică europeană ocupă o poziție de frunte în ceea ce privește reducerea emisiilor de CO₂ și, astfel, în multe întreprinderi, datorită tehnologiei, s-a atins limita de reducere a emisiilor în cadrul producției. Astfel, obiectivul de a reduce emisiile de CO₂ cu 21 % până în anul 2020, față de valorile din 2005 ar trebui abordat în întregime în cadrul sistemului ETS (sectorul energetic și industriile energofage), iar repartizarea eforturilor între sectoare ar trebui să țină seama de capacitatea industriei de a reduce emisiile având în vedere restricțiile tehnologice, fără să fie afectată capacitatea de producție.

4.2.3.1 Consiliul a stabilit că prin acordurile internaționale avute în vedere se va ajunge la un obiectiv mult mai ambițios de reducere a CO₂ cu până la 30 %. În acest context, Comitetul subliniază că trebuie clarificat în ce domenii urmează să fie realizate aceste reduceri. Fără îndoială, acestea nu pot fi realizate doar în sectoarele vizate în prezent de ETS. În opinia Comitetului, în prim plan trebuie să se afle și măsuri în domenii cum ar fi, de exemplu, izolarea clădirilor, organizarea transporturilor sau eficiența energetică generală etc.

4.2.4 De aceea, în opinia Comitetului, ar trebui ca la elaborarea măsurilor să se acorde prioritate, în primul rând, răspândirii tehnologiilor celor mai bune și mai eficiente și, în al doilea rând, cercetării și dezvoltării în direcția îmbunătățirii acestor tehnologii și a creării de materialele noi. Standardele tehnice trebuie luate în considerare atât în acțiunile la nivel comunitar, cât și în cadrul negocierilor privind acordurile internaționale în materie de protecție a mediului.

Comisia ar trebui să elaboreze în acest sens cât se poate de repede un plan care să conțină toată acțiunile și demersurile planificate, pentru a se evita incertitudini suplimentare în industrie. În acest context, Comitetul face trimitere la articolul 10 litera b) din propunerea Comisiei privind ETS ⁽³⁾.

4.2.5 Referitor la Directiva IPPC, Comitetul sprijină planurile de armonizare ale Comisiei, acestea conducând, printre altele, la simplificarea și îmbunătățirea legislației. Totuși, pentru a servi ca bază pentru certificarea și exploatarea siturilor industriale, directiva

codificată trebuie să ia în considerare stadiul individual al dezvoltării tehnice. Competitivitatea industriei europene a metalelor nu trebuie periclitată prin obligații incompatibile cu posibilitățile tehnologice.

4.2.6 În principiu, Comitetul este de acord cu propunerile Comisiei în ceea ce privește legislația în domeniul deșeurilor, REACH și standardizarea, dar așteaptă o descriere mai concretă și detaliată a fiecărei propuneri.

4.3 Inovarea, cercetarea și dezvoltarea și competențele

4.3.1 Comitetul sprijină angajamentul Comisiei față de încurajarea inovației, cercetării și dezvoltării și față de îmbunătățirea competențelor.

4.3.2 Platforma Europeană a Tehnologiei Oțelului (*The European Steel Technology Platform – ESTEP*) contribuie la modelarea viitorului, propunând programe de cercetare-dezvoltare ambițioase (în cadrul Agendei de cercetare strategică, cunoscută ca SRA) pentru competitivitate durabilă. Prioritățile SRA au drept obiectiv reducerea poverii ecologice a proceselor tehnologice și dezvoltarea unor produse moderne, cu valoare adăugată suplimentară și mai eficiente pe durata întregului lor ciclu de viață. Proiectul ULCOS (producția de oțel cu emisii de CO₂ foarte scăzute) este primul mare proiect al ESTEP, care își propune să reducă drastic emisiile de CO₂. Acesta este în prezent cel mai ambițios proiect la nivel mondial și constituie deja un mare succes, patru metode promițătoare fiind selectate, care trebuie să fie testate la scară industrială și asociate cu tehnologiile de capturare și stocare a CO₂ (CCS). ESTEP contribuie indirect și la chestiunile legate de schimbările climatice și de energie, prin găsirea unor soluții pentru oțelul ușor complet reciclabil, de exemplu pentru sectoarele automobilelor și construcțiilor, și a unor noi soluții eficiente pentru dezvoltarea unor surse de energie pentru viitor (de exemplu energie eoliană).

4.3.3 Deoarece educația și formarea personalului sunt esențiale pentru crearea unei industrii durabile în Europa, este nevoie de investiții considerabile pentru a îmbunătăți baza de competențe, de exemplu prin angajarea unor absolvenți de studii superioare talentați și prin dezvoltarea învățării pe parcursul întregii vieți, și în special a e-învățării. Sprijinul atât din partea UE, cât și a mediilor academice este esențial pentru a realiza acest obiectiv al întregii societăți ⁽⁴⁾.

4.3.4 Cu toate acestea, este nevoie de o examinare a eficienței actualelor programe. De exemplu, Agenda de cercetare strategică a ESTEP, SRA, a înregistrat câteva rezultate dezamăgitoare în urma primei cereri de ofertă a celui de-al 7-lea Program-cadru (o rată de succes de mai puțin de 10 %), deoarece aceste cereri nu par să acopere prioritățile agendei. În a doua parte a celui de-al 7-lea Program-cadru se așteaptă o mai bună coordonare și susținere.

⁽³⁾ COM(2008)16 final, 23.1.2008

⁽⁴⁾ În acest context trebuie remarcat că există deja inițiative în industria metalelor de promovare/creștere a mobilității specialiștilor din domeniul metalurgic în Europa, ca de exemplu „EMU-Pass” (www.emu-pass.com).

4.4 Relațiile externe și politica comercială

4.4.1 Comitetul salută strategia Comisiei de a acorda prioritate majoră aprovizionării industriei cu materii prime. În acest context, trebuie totuși atrasă atenția asupra faptului că aceasta nu este o problemă ce ține numai de domeniul relațiilor externe și al politicii comerciale, după cum se menționează în Avizul Comitetului privind industria minieră neenergetică din Europa (CCMI/056). În acest loc, trebuie subliniat că reciclarea materiilor prime și reducerea conținutului materialelor, precum și cercetarea privind „materialele de substituție” vor deveni din ce în ce mai importante pe viitor (nu doar din considerente ce țin de politica comercială, ci și în ceea ce privește importanța pentru protecția mediului).

4.4.2 O atenție deosebită trebuie acordată faptului că în multe sectoare ale industriei materiilor prime se concentrează puține companii internaționale care dețin controlul asupra prețurilor.

4.4.3 Comitetul împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia în chestiuni de politică comercială trebuie realizat un dialog strâns cu țările terțe. Totuși, instrumentele de politică comercială, conform OMC, destinate combaterii practicilor care defavorizează

sau discriminează industria europeană a metalelor trebuie să stea la dispoziție și pe viitor și trebuie semnalizat în mod clar că acestea vor fi aplicate, dacă prin dialog nu se înregistrează niciun progres.

4.5 Aspectele sociale

4.5.1 Având în vedere provocările, cum ar fi de exemplu îmbătrânirea forței de muncă (în special în industria siderurgică), cerințele privind competențele și transformările structurale continue, Comitetul este surprins că, referitor la aspectele sociale menționate în comunicare, Comisia nu prezintă nicio măsură sau propunere pentru industrie.

4.5.2 Trebuie acordată o atenție specială tematicii securității și protecției sănătății, deoarece industria metalelor face parte din acele industrii care sunt expuse unui risc mărit.

4.5.3 În acest context, Comitetul atrage încă o dată atenția asupra importanței dialogului social.

Bruxelles, 3 decembrie 2008.

Președintele Comitetului Economic și Social European
Mario SEPI

Secretarul general al Comitetului Economic și Social European
Martin WESTLAKE